

3. Гончар О. В. Проблеми забезпечення якості статистичної інформації, отриманої з адміністративних джерел // Статистика України. – 2011. – 4. – С. 4–7.
4. Озеран А. Статистична звітність // Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. – 8/9. – С. 94–118.

Іванашко І. С. – студентка I курсу
факультету економіки та управління
СНУ імені Лесі Українки

Панівська О. В. – студентка III курсу
біологічного факультету
СНУ імені Лесі Українки

Стрішенець О. М. – доктор економічних
наук, професор СНУ імені Лесі Українки

Нові підходи до оцінки земельних ресурсів

Постановка проблеми. Реалізація права власності на землю певною мірою може бути забезпечена лише за наявності оцінки земельної ділянки, що перебуває у власності чи користуванні, включаючи оренду громадянами та юридичними особами, державою.

Мета дослідження. Метою дослідження оцінки земельних ресурсів є визначення вартості об'єкта, якнайточніше встановити відмінності в якості земель з погляду економічної родючості за досягнутого рівня інтенсивності землеробства.

Результати дослідження. При класифікації земельного фонду під землями розуміють генетично самостійні ділянки верхньої, найбільш активної частини суші, що є основним засобом виробництва в лісовому та сільському господарстві, з характерною їм природно-господарською якістю, яка визначає призначення і використання земель, а також заходи їхньої охорони та окультурення. У процесі вивчення і класифікації земельного фонду виділяють ділянки території, що характеризуються не лише однаковим ґрунтовим покривом, але і всіма іншими умовами, від яких залежить переважаючий спосіб їхнього використання (клімат, характер водного і теплового режимів, рельєф, експозиція схилів, конфігурація ділянок, показники природної або штучної родючості), [1].

Земельним кодексом встановлено, що:

– державний земельний кадастр включає, зокрема, економічну оцінку земель та грошову оцінку земельних ділянок;

– вартість земельної ділянки визначається на підставі її грошової та економічної оцінки, яка проводиться за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України;

– у технічному паспорті земельної ділянки повинні міститися відомості про грошову оцінку земельної ділянки та її стартову ціну.

Відповідно до норм Земельного кодексу під економічною оцінкою земель слід розуміти оцінку земель як природного ресурсу і головного засобу виробництва в сільському і лісовому господарствах та просторового базису в суспільному виробництві за показниками, що характеризуються продуктивністю земель, ефективністю їх використання і дохідністю з одиниці площі. Статтею №201 Земельного кодексу встановлено, що нормативна грошова оцінка земельних ділянок використовується при визначенні розміру земельного податку, втрат сільськогосподарського та лісгосподарського виробництва, економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель тощо, а експертна грошова оцінка – при здійсненні цивільно-правових угод щодо земельних ділянок.

Правове регулювання питань, пов'язаних з проведенням грошової оцінки земель, земельних ділянок та земле оціночною діяльністю, визначено Законом України «Про оцінку земель» від 11.12.2003 р. № 1378-ГУ (зі змінами та доповненнями) .

Проведення оцінки земель залежно від мети та методів поділяється на такі види:

- бонітування ґрунтів;
- економічна оцінка земель;
- грошова оцінка земельних ділянок.

Суб'єктами оціночної діяльності у сфері оцінки є:

– органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які здійснюють управління у сфері оцінки земель, а також юридичні та фізичні особи, зацікавлені у проведенні оцінки земельних ділянок;

– юридичні особи – суб'єкти господарювання незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які мають у своєму складі оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок та отримали ліцензії на виконання земле оціночних робіт у встановленому законом порядку;

– фізичні особи – суб'єкти підприємницької діяльності, які отримали кваліфікаційне свідоцтво оцінювача з експертної грошової оцінки земельних ділянок та ліцензію на виконання земле оціночних робіт у встановленому законом порядку [2].

Висновки. Отже, підставою для проведення оцінки земель є рішення органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування. Залежно від призначення та порядку про ведення грошова оцінка земельних ділянок поділяється на нормативну та експертну. Законом № 1378-ІУ визначено, в яких випадках проводиться нормативна грошова оцінка земельних ділянок, а в яких – експертна. Концепція прав власності на земельні ресурси викликає об’єктивну необхідність її вартісної оцінки.

Джерела та література:

1. Павлов К. В. Стан та перспективи інвестиційного розвитку міста Луцька / К. В. Павлов, М.О. Величко // Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки. Серія «економічні науки». – 2011, № 22 (№219). – С. 25–30.
2. Стрішенець О. М. Економічна теорія: [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] / О. М. Стрішенець, Л. В. Єлисеєва, В. І. Ліщук. – Луцьк: СНУ ім. Лесі Українки, 2014. – 240 с.

Бегун С. І. – кандидат економічних наук,
доцент факультету економіки та
управління СНУ імені Лесі Українки
Кальчук К. Ю. – студентка факультету
економіки та управління
СНУ імені Лесі Українки

**Проблеми формування власного капіталу підприємства
та його облік**

Постановка проблеми. Приблизно півстоліття назад в Україні панувала тільки державна форма власності. Тому всі суб’єкти, що займались господарською діяльністю здійснювали її на основі бюджетних планів. Тоді ж, державні органи влади проводили затвердження планових показників. Це призвело до створення єдиної загальнодержавної мережі розподілу та перерозподілу фінансових ресурсів. Згодом взаємини підприємств із державою змінились. Утворилося багато інших форм власності, що на даний момент не мають ніякої державної підтримки. Змінилася і роль власного капіталу у житті підприємств. У зв’язку з чим відразу виникало багато питань про формування власного капіталу.